

Κωνσταντίνος Φρουζής

Ο πρόεδρος του Συνδέσμου Φαρμακευτικών Επιχειρήσεων Ελλάδος (ΣΦΕΕ) μιλάει στα «NEA»

«Η Ελλάδα δεν καταναλώνει μόνο φάρμακα, αλλά και παράγει»

Η σωστή τιμολόγηση των γενσοήμων, η διασφάλιση ότι η φαρμακευτική δαπάνη δεν θα πέσει κάτω από τα 2,3 δισ. ευρώ αλλά και η μετατροπή της σε χώρα κλινικών μελετών είναι τα θέματα που θέτει ο πρόεδρος του ΣΦΕΕ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΕΦΑΝΗΣ

Ο κόσμος είναι μπερδεμένος όσον αφορά τη χρήση πρωτότυπων και γενόσημων φαρμάκων. Ποια η θέση τους και γιατί επιμένει τόσο πολύ το υπουργείο;

Όλα τα επώνυμα φάρμακα πρωτότυπα και γενόσημα έχουν κόρο στη θεραπευτική φαρτέρα των γιατρών. Τα φάρμακα που κυκλοφορούν στην Ελλάδα υπόκεινται σε έλεγχο του Εθνικού Οργανισμού Φαρμάκων (ΕΟΦ), ο οποίος είναι υπεύθυνος να ελέγχει την πληρότητα των υποβαλλόμενων φακέλων και να κάνει δεγματοληπτικούς ελέγχους. Δύσκολα όμως μπορεί να αντιμετωπίσει την αθρόα εισαγωγή ανώνυμων φαρμάκων άγνωστης προέλευσης εάν αυτά κατακλύσουν την αγορά. Τα γενόσημα έχουν στόχο να μειώσουν τη δαπάνη των ασφαλιστικών ταμείων όταν τιμολογούνται σωστά ώστε παράλληλα να παρέχεται έγκαιρη κυκλοφορία των νέων καινοτόμων φαρμάκων στην χώρα μας.

Τι εννοείτε να τιμολογούνται σωστά και η ισχύει σήμερα από άποψης τιμολόγησης;

Με την τελευταία νομοθεσία τα on patent φάρμακα θα συνεχίσουν να έχουν τιμή τη χαμηλότερη της Ευρώπης, τα off patent (που χάνουν την προστασία τους μετά το 2012) θα μειωθούν στο 50% της τιμής

Οι φαρμακευτικές επιχειρήσεις παρέμειναν σταθερά ο τελευταίος πάροχος που πληρώνεται από το Δημόσιο για ανεξόφλητα χρέη, χωρίς να διαπραγματευτούμε την πρόσβαση των πολιτών στα φάρμακα

και τα γενόσημα βασισμένα στη νέα μειωμένη τιμή θα τιμολογούνται αντίστοιχα χαμηλότερα. Εφόσον πρέπει να έχουμε την περαιτέρω λεγόμενη εξοικονόμηση, το off patent και τα γενόσημα είναι αυτά που προοδευτικά μπορούν να εισφέρουν περισσότερο σε μειώσεις τιμών. Αυτό σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να σημαίνει πως θα πρέπει να επιβληθούν ακραίες μειώσεις στις τιμές των γενσοήμων. Στήριζουμε την ανάγκη για ομαλή προσαρμογή των τιμών ώστε να στήριξη η ελληνική βιομηχανία αλλά και να επιτευχθούν εξοικονομήσεις στη φαρμακευτική δαπάνη.

Ποιες είναι οι επόμενες κινήσεις που περιμένετε από την πλευρά του υπουργείου;

Πρέπει οπωσδήποτε για το 2014 να μην ξεφύγει ο προϋπολογισμός, αλλά όχι να πάει χαμηλότερα από τα 2,3 δισ. ευρώ, δηλαδή περίπου 1,2% του ΑΕΠ. Ενώ ΑΕΠ που έλασε 50 δισ. ευρώ τα τελευταία χρόνια. Μείωση κάτω από αυτό το όριο θα είναι καταστροφική γιατί ήδη έχει αγγίξει το «οριακό σημείο» κάτω από το οποίο κάθε μείωση εξαφανίζει φάρμακα από την αγορά και εκτοξεύει τη συμμετοχή των ασθενών. Μένει βέβαια και το μεγάλο νοσοκομείο, για τις οποίες από πλεονάζουσα υπηρεσία έχουμε λάβει επανειλημμένες διαβεβαιώσεις ότι θα εξομαλυνθούν.

Παράλληλα έχουν γίνει θετικά βήματα στην ηλεκτρονική συσταγογράφηση του ΕΟΠΥΥ για την καταγραφή και τον έλεγχο της κατανάλωσης φαρμάκων. Αυτό όμως πρέπει να επεκταθεί και στα νοσοκομεία, δηλαδή πρέπει το ΕΣΥ να αποκτήσει ένα σύστημα ολοκληρωμένης μηχανοργάνωσης όπως αυτό που διαθέτουν οι χώρες της Βόρειας Ευρώπης.

Απολαμβάνει ο ασθενής στην Ελλάδα τη φαρμακευτική περίθαλψη που έχει ο μέσος Ευρωπαίος;

Τα στατιστικά της υγείας εμφανίζονται ήδη πολύ ανησυχητικά. Τα νοσηλευτικά ιδρύματα της χώρας έχουν τεράστιες ελλείψεις και οι ασθενείς με σοβαρές ασθένειες αναγκάζονται για ώρες να ταλαιπωρούνται υπό άθλιες συνθήκες σε ουρές, να αγωνιούν και να περιφέρονται για τα βρουν τα φάρμακά τους. Παράλληλα τα προγράμματα επανένταξης των απόρων με εξαρτήσεις έχουν μειωθεί κατά 50%, ενώ τα κοινωνικά ιατρεία δεν μπορούν να εξυπηρετούν την πληθώρα των ασθενών και φυσικά δεν μπορούν να υποκαταστήσουν το εθνικό σύστημα υγείας, παρά τη φιλότιμη αυτή προσπάθεια. Όλα τα παραπάνω σε συνδυασμό με την αύξηση των ψυχικών νοσημάτων και τις αυτοκτονίες που έχουν πολλαπλασιαστεί, οδηγούν ήδη με μαθηματική ακρίβεια στην απώλεια

τριών και πλέον ετών από το προσδόκιμο ζωής των Ελλήνων. Και αυτό σε διάστημα μόνο μερικών ετών!

Τι θα μπορούσε να γίνει διαφορετικά;

Εμείς, σε όλα αυτά επιχειρηματολογούμε και επαναλαμβάνουμε ότι λύσεις υπάρχουν, είναι στοίχειο-θετημένες και εφαρμόσιμες στην Ελλάδα της κρίσης. Μπορούμε με τα εργαλεία που έχουμε στη διάθεσή μας να καταφέρουμε πολλές παραμετροποιήσεις που θα βγάλουν σωστά αποτέλεσμα, για σωστή κατανομή στην εξοικονόμηση πόρων και να μην μπαίνει το μαχαίρι μονότονα και μόνο στο φάρμακο. Ακόμη όμως μιλάει η λογιστική λογική και όχι η στρατηγική σκέψη και η στόχευση για κοινωνική συνοχή. Δεν είναι υπερβολή ότι υποβαθμίζεται η υγεία του σύγχρονου Έλληνα και αποδυναμώνεται ο ιστός της ελληνικής κοινωνίας. Η Ελλάδα έχει μείνει πίσω και κινδυνεύει να μείνει ακόμα πιο πίσω. Θα διολισθήσει σε προηγούμενες δεκαετίες όταν οι πολίτες, για να αναπληρώσουν την έλλειψη πρόσβασης, εφόσον είχαν τα χρήματα παρήγγελλαν τα φάρμακα που χρειαζόταν σε συγγενείς που ταξίδευαν στο εξωτερικό.

Ποια η κοινωνική συνεισφορά των φαρμακευτικών επιχειρήσεων και πώς μπορούν να συμβάλουν στην ανάπτυξη;

Η αύξηση των ψυχικών νοσημάτων και οι αυτοκτονίες που έχουν πολλαπλασιαστεί οδηγούν ήδη με μαθηματική ακρίβεια στην απώλεια τριών και πλέον ετών από το προσδόκιμο ζωής των Ελλήνων

Με τη σύσταση της Τράπεζας Φαρμάκων ΣΦΕΕ - Δίκτυο Συλλογής και Δωρεών Διάθεσης για απόρους και ανασφάλιστους, ο Συνδέσμος θα εννοήσει όλο και περισσότερο μεμονωμένες δράσεις που κάθε μια φαρμακευτική εταιρεία υλοποιεί, αναδεικνύοντας την ενεργό συμβολή και συμμετοχή της κάθε μιας και του συνόλου στη μεγάλη κοινωνική ανάγκη. Παρά τα προβλήματα, εμείς δεν σταματάμε να επιχειρηματολογούμε ότι ο κλάδος είναι ένας μοχλός και μια ευκαρία ανάπτυξης. Η Ελλάδα δεν είναι μόνο χώρα κατανάλωσης φαρμάκων. Είναι και μια σημαντική χώρα παραγωγής φαρμάκων και κλινικών μελετών και μπορεί να γίνει ακόμα περισσότερο.

Τι απολογισμό κάνετε για την πορεία του κλάδου και η εύχεστε για το 2014;

Οι φαρμακευτικές επιχειρήσεις παρέμειναν σταθερά ο τελευταίος πάροχος που πληρώνεται από το Δημόσιο για ανεξόφλητα χρέη, με σοβαρές καθυστερήσεις. Παρά τις αντιξοότητες, σε καμία περίπτωση δεν διαπραγματευτήκαμε την πρόσβαση των πολιτών στα φάρμακα, παρέχοντας τα φάρμακά μας στους ασθενείς στην Ελλάδα. Συνιστώ όμως στην πολιτεία αυτό να μην εκληφθεί ως αδυναμία. Οι φαρμακευτικές εταιρείες παλεύουν να σταθούν στα πόδια τους, να κρατήσουν τις επενδύσεις τους, να στηρίξουν την απασχόληση. Τα όρια αντοχής όμως του κλάδου μας πλέον εξαντλούνται. Οδεύουμε στην τέταρτη χρονιά χωρίς νέα φάρμακα. Το 2014 αισιοδοξούμε ότι θα έχουμε κάποια. Μπορούμε με τις νέες θεραπείες να έχουμε σημαντική εξοικονόμηση στις υψηλές νοσοκομειακές δαπάνες. Έχουμε μάλιστα και τις χαμηλότερες τιμές φαρμάκων στην Ευρώπη.

